

את המתרחש בחזית. המראות היו נוראיים. אך לעומת זאת, בשטח זה נראה הרבה פחות מי מפחד.

■ ח"כ הליברלים פינחס גולדשטיין, יבלה את פגרת הקיץ של הכנסת בשירות מיר ואים בצפון הארץ. הח"כ, בור גר הפנימה הצבאית. מוצב בגדוד שלא שובץ בי מילחמת הלבנון. עתה, אחרי שאנשי המילואים שבו נקראו לשירות בצפון, הוא החליט ש הוא ייצא עימם אך הוא הציב מיגבלה אחת: שיותר לו לצאת לכל ישיבות ועדת-החוקי-יהי ביטחון של הכנסת, שאלהיה הוא הצטרף במקומו של ח"כ ליברלים אחר, דרור זינגרמן, שפרש בעיקבות הסכם רוטציה ביניהם.

ישי. הכתב הצבאי של הטל וויזיה הישראלית, שמתח ביקור רת, בפומבי, על גישת "ערפל הקרב" שהנהיג צה"ל בתחילת מילחמת הלבנון, הציע שכתבים וצוותי טלוויזיה יסופחו ליהי דות הלוחמות. כאשר הם יהיו חשופים לאותן סכנות והמוות יארוב להם ככל פינה, באופן טיבעי הם יחשו הודחות עם אותם שהם מלווים בקרב. כך ישי הביא דוגמה אישית. הוא נסע כנציג הטלוויזיה לסקר את הקרבות בין היוונים התורכים באי השכן קפריסין. לא היה לו שום עניין להיות בעד אחד מי שני הצדדים. במיקרה הוא היה עם יוונים. כאשר כל הקבוצה הותקפה וכך הפך למזדהה עם האינטרס היווני.

■ כשהתבקש ביישי לאפ" יין את מילחמת-הלבנון הוא אי מר שכיום אין גנרלים עם סיגר ועם אגו מפותח, אלא מפקדים מיקצועיים-בינוניים — פחות מילחמות-גנרלים, אך פחות מ קוריות ותנופה. לדבריו, כאשר הוא ראה בבית מעל המירקע,

דיימונדה אל-טאויל

העיתונאית הפלסטינית מרמאללה, שופעת חיוכים באה עם בתה האלה, בת ה-17 וחצי, לכנס יובל ה-25 של העיתון "ניו אוסטרלוק", שהתקיים במועדון "צוותא". לפני התחלת הערב היא נפגשה עם באי-האירוע, ביניהם איש מפ"ם, לטיף דורי, שדאג להשקות את אורחיו הפלסטינים במשקאות חריפים. כאשר החלה אל-טוויל לשאת את דבריה השתררה תדהמה בקהל. היא הטילה ספק בכוחו של מחנה-השלום הישראלי כאשר בנייעמה נטבחים בבירות או נמצאים תחת שילטון צבאי בשטחים ומסתובבים ללא זהות מדינית.

למתנגדיה הרבה שיחות-טלפון ומכתבים מאיימים בטיגנון "גר צח אוחרו" אך נוסח שהתקבל בביתה של ח"כ שולמית א"ל לזגי היה שונה. "לי אומרים שיאנסו אותי במרכז השוק, יקי שרו אותי למיגדל ביפו ואחר כך יחטכו אותי לחתיכות. את זה אחלי אמר מטרף, אבל גם ברחוב יש מאיימים. אחד היה משום מה, החביל כלפי, והוא אמר שלא איכפת לו שאחיה עד 120, אך שיהיה לי שיתוק בפה, במעים, ברגליים ובידיים. הוא אפילו זיהה את עצמו". בראיון לאיתן דנציג סיפרה אלוני שבראש מרבית מיכתבי האיום שהיא מקבלת רשומים ראשי התיבות ב"ה. פתיחה הי מקובלת על אנשים דתיים, שי פירושה: בעזרת השם. מרבית המיכתבים מגיעים ממרכז הר ארץ. הם אינם מהחזית.

■ מפקד כלא-ירמלה, דויד פרי, שביקר במחנה-המעצר לפלסטינים ליד נבטייה, זכה במקום לקבלת-פנים נלהבת. במקום היו פלסטינים שישבו אצלו בי כלא, שוחררו אחרי מילחמת הליטני בעיקבות החלפת שבויים עם אש"ף, ונמצאים עתה בידי צה"ל. פרי, שיצא לשם כדי לתת עצות מיקצועיות ל-מפקדי-המחנה, מצא עצמו מי נוהג שיחות חבריות עם חלק מהשבויים.

שאביו היה מוכתר מטולה, שלפי חשבונם המושבה היא בת 90.

■ השחקן חיים חוביה, המגלם את תפקיד הצייר אמ"ן דיאו מודלאני, במחזה בעל אותו שם, נכנס לתפקידו במלוא המרץ. במחזה שיועלה בתיאטרון באר-שבע, קורא הצייר את כתבי המשורר האיטלקי אל"ז גיירי דאנטה בשפת המקור — באיטלקית. חוביה לא התער צל. הוא השאיל ספר שירים של דנטה במקור מאוניברסיטת באר-שבע, ואחיו של חוביה, הי שולט בשפה האיטלקית, מלמד אותו לקרוא את שירי המשורר.

■ הקולנוען שאול דיטש, העוסק בימים אלה בליהוק סירי טו הקצר הסוף, נתקל בבעיית גיוס כסף להפקה. הוא הגיע ל-מסקנה, שיוכל להתגבר על הי בעיה על-ידי מתן פירסומת סמוייה באחת הסצינות בסרט לחברה כלשהי. בפועל, הוא מי תקשה גם לכך, משום שרוב הסרט עוסק בגסיסת הגיבורה ובהלווייתה. כאן הוא התקשה למצוא חסויות של חברות. בי סוף הסרט נראית הגיבורה בי ביתה שותה תה. הוא מקווה שחברה ליצור תה תסכים לתת את הסותה לרטר, ובכך לאפי שר לו להפיק אותו בהקדם.

■ מילחמת-הלבנון הביאה

תכלו עלינו כליכך מגבוה. היום אנחנו, מחר אתם!"

■ הפקת הסרט מחתת ל-אף, על שודדי כספת-המיש"רה שנתפסו, העמיד את המר פיק, רון אקרמן, והבימאי יעקב ("יענקל") גולדוואסר לפני בעיית-טרט. אחרי שי הם לא קיבלו עזרה מהמיש"רה, הם פנו לשודדים שנת פסו ושנשפטו. כך הם נפגשו בכלא עם מושה חדר ועמרי רם אביחייל, שהסכימו ל-מתן פעולה ממורת תשלום. מפקי הסרט דחו את ההצעה ובכוחות עצמם בנו את עלילת הסרט. תוך כדי הצילומים הי גיע למקום שותף שלישי ל-פרשה, מושה ("מושון") האיה. הוא התלהב מהרעיון והציע לעזור בהכנת התסריט. בקשתו נדחתה כי הצילומים היו כבר בשלבים אחרונים.

■ ראשי-המועצה המקומית מטולה, יוסי גולדברג, הי בגר במהלך מילחמת-הלבנון בחמש שנים שלמות. בתחילת המילחמה היה אמור להיערך במקום טקס חגיגי במלאות 85 שנה לייסוד מטולה. שלושה ימים לפני הטקס פרצה המילחמה והטקס נדחה. אחרי שהי גבול הצפוני נפתח, באו למקום נכבדים מהעירייה הלבנונית חצבייה וטענו באוזני גולדברג.

זיה להם מתאפרת. אשתו של ראש עיריית תל-אביב היתה בין הבאים ל"בית-אסיה", היא לא קנתה דבר, אך ניסתה לשכנע רוכשים שיתרמו את הרכישה לטובת אחד המוסיוונים בעיר. בין שיכנוע לשיכנוע מצאה זמן להתאפר.

שלום גניש לוחש למוניה שפירא. הקבלן, שאינו נראה לעיתים תכופות באירועים פומביים, בא למכירה הפומבית ל"ליב"יתרום" עם חברו, סוחר-המכוניות מוניה שפירא. גניש נמנע מלהרים את ידו במהלך הערב. הוא היה עושה זאת באמצעות שפירא, שהשתתף במכירה אחרי שקיבל הוראות מגניש.

מני פאר מקבל טיפול ממאפרת הטלוויזיה עדה לזרוביץ, לפני תחילת השידור הישיר מבית אסיה. לזרוביץ, המאפרת הקבועה של תוכנית הטלוויזיה שעה טובה, שאותה מנחה פאר, אמרה שהיא באה כדי לשמור שפאר לא יאופר חלילה עליידי מאפרת אחרת. היא אף נסעה לאפר אותו בלבנון.